

[Arbejdsministeren.]

kan skyldes lukning eller indskrænkning af virksomheder, rationalisering af arbejds-gang, maskinudstyr eller nye metoder, som kommer ind. Ved personaleindskrænkninger i sådanne situationer vil de ældre lønmodtagere jo i særlig grad være udsat for afskedigelse. Det kan skyldes, at man ønsker en udskiftning med yngre folk, og jeg vil ikke ligefrem påstå, at dette ønske altid er rationelt begrundet; det kan også skyldes indskrænkning af arbejdsstyrken af andre grunde.

For en anden gruppe af midaldrende og ældre, der ønsker at træde ind i lønmodtagernes rækker, gælder det, at det enten er i forbindelse med et erhvervsskifte, f. eks. for selvstændige erhvervsdrivende inden for landbrug, detailhandel og håndværk; vi ved jo, at der er gang i strukturrationaliseringen, og det kan skabe problemer for mange af disse selvstændige erhvervsdrivende. Det kan også være gifte kvinder, der efter en årrække uden erhvervsmæssig beskæftigelse søger ud på arbejdsmarkedet eller måske tilbage til arbejdsmarkedet. Begge de to hovedgrupper, som jeg her har nævnt, kommer meget ofte ud for vanskeligheder; det må sikkert være med udgangspunkt i arbejdsformidlingen, at der udfoldes bestræbelser for at yde dem bistand, og det forstår jeg også at forslagsstillerne er inde på.

Herom vil jeg i øvrigt gerne sige, at den endelige struktur for arbejdsformidlingssystemet efter reformen i 1969 nu er ved at være i orden, og at jeg mener, arbejdsformidlingen i de kommende år må udbygges på en sådan måde, at den virkelig bliver det servicecenter, den var tænkt som.

I forbindelse med den almindelige udbygning må der efter min opfattelse både på centralt og lokalt hold etableres særlige servicefunktioner, der kan tage sig af beskæftigelsesproblemerne for de vanskeligt stillede grupper, og en af disse marginalgrupper på arbejdsmarkedet er jo de ældre arbejdssøgende.

Jeg vil endvidere gerne oplyse, at umiddelbart efter regeringsskiftet har jeg foranlediget, at der træffes forberedelse til ansættelse i arbejdsdirektoratet af en konsulent, der skal beskæftige sig med de vanskeligheder, de ældre møder på arbejdsmarkedet. Det gælder både spørgsmålet om uddannel-

se, omskoling og nyt arbejde; der kan også være andre problemer. Det er hensigten, at denne konsulent skal være det koordinerende led i formidlingsvirksomheden for de ældre, og jeg vil som et første skridt i etableringen af en særlig servicefunktion på lokalt plan anmode arbejdsdirektoratet om, at arbejdsformidlingskontorerne udpeger arbejdskonsulenter, der skal have til hovedopgave at beskæftige sig med de ældres problemer. Jeg tror derfor ikke, det er rigtigt på nuværende tidspunkt at tage endelig stilling til, om der skal nedsættes et udvalg som det, forslagsstillerne har peget på. Jeg tror nok, det er rimeligt med en yderligere belysning af problemernes baggrund og omfang, før man tager endelig stilling.

Som jeg sagde før, har landsarbejdsnævnet taget spørgsmålet om de ældres beskæftigelsesproblemer op til behandling. Jeg kan f. eks. nævne, at en undersøgelse foretaget af arbejdsformidlingen i Odense er sendt ud til de øvrige arbejdsformidlingskontorer med henblik på at skaffe det bredest mulige materiale til brug for landsarbejdsnævnets behandling af disse spørgsmål. Hertil kommer, at en gruppe embedsmænd i arbejdsministeriet har påbegyndt en samling og vurdering af det væsentligste af de hidtil foretagne undersøgelser, f. eks. fra de øvrige nordiske lande og fra OECD, og jeg har bedt om, at dette arbejde vil blive fremskyndet mest muligt.

Det er endvidere min hensigt at bede arbejdsdirektoratet om at overveje, om det for at skaffe spørgsmålet belyst ud fra det praktiske arbejde ved formidlingen vil være hensigtsmæssigt — og det tror jeg det vil være — at lade en lille gruppe arbejdsformidlere og arbejdskonsulenter træde sammen for at sammenholde og drøfte deres erfaringer netop på dette specielle felt. Jeg synes også, det vil være naturligt, at hele spørgsmålet bliver belyst ud fra lønmodtagerorganisationernes syn og fra arbejdsgiverside; det er derfor min hensigt også at bede organisationerne om at stille deres viden og deres vurderinger og erfaringer til rådighed for arbejdsministeriets videre arbejde omkring disse problemer.

Til slut vil jeg gerne ganske kort kommentere forslagets punkt 3, hvor der tales om fleksibilitet mellem det offentlige og det private arbejdsmarked. Det er klart, at det